

Т. Л. МАРТИНОВИЧ, Б. М. КОРДУБА

ОДИН СПОСІБ РОЗВ'ЯЗКУ ПРОСТОРОВОЇ ЗАДАЧІ ДІРІХЛЕ З ОСЬОВОЮ СИМЕТРІЄЮ

Розглянемо граничну задачу Діріхле для рівняння Пуассона з осьовою симетрією

$$\frac{\partial^2 u}{\partial r^2} + \frac{1}{r} \frac{\partial u}{\partial r} + \frac{\partial^2 u}{\partial z^2} = -q(r, z) \quad (1)$$

в області $-\infty < z < \infty$, $0 \leq r \leq R$ площини r, z при граничних умовах

$$\begin{aligned} u(r, z)|_{r=R} &= u_R, \quad \lim_{|z| \rightarrow \infty} u(r, z) = 0; \\ u|_{L_\beta} &= u_\beta(r, z), \quad (\beta = 1, 2, \dots, s), \end{aligned} \tag{2}$$

де L_0 — поверхні обертання з спільною віссю $r=0$;

$$q(r, z) = \sum_{\beta=1}^s q_\beta(r_\beta(z), z) \delta(r - r_\beta(z)); \quad (3)$$

$q_\beta(r_\beta(z), z)$ — функція на поверхні L_β ;

$\delta(r - r_\beta(z))$ — функція Дірака;

$r_\beta = r_\beta(z)$ — рівняння поверхні L_β ($\beta=1, 2, \dots, s$).

Застосуємо до рівняння (1) в інтервалі $0 \leq r \leq R$ перетворення Ханкеля з скінчненими границями [1]

$$\begin{aligned}\bar{u}(z, \xi_i) &= \int_0^R r u(r, z) J_0(r \xi_i) dr; \\ u(r, z) &= \frac{2}{R^2} \sum_i \bar{u}(z, \xi_i) \frac{J_0(r \xi_i)}{[J_1(R \xi_i)]^2},\end{aligned}\tag{4}$$

де сума береться по всіх додатних корнях рівняння

$$J_0(R\xi_i) = 0; \quad (5)$$

$J_0(z)$, $J_1(z)$ — функції Бесселя першого роду нульового і першого порядку.

Iз рівності

$$\int_0^R r \left(\frac{\partial^2 u}{\partial r^2} + \frac{1}{r} \frac{\partial u}{\partial r} \right) J_0(r\xi_i) dr = \left[r \frac{\partial u}{\partial r} J_0(r\xi_i) \right]_0^R - \xi_i [ruJ'_0(r\xi_i)]_0^R - \xi_i^2 \bar{u}(z, \xi_i).$$

одержаної інтегруванням по частинах, граничних умов задачі і рівності (5), знаходимо

$$\int_0^R r \left(\frac{\partial^2 u}{\partial r^2} + \frac{1}{r} \frac{\partial u}{\partial r} \right) J_0(r\xi_i) dr = -\xi_i^2 \bar{u}(z, \xi_i). \quad (6)$$

Помножаючи обидві частини рівняння (1) на $rJ_0(r\xi_i)$ і інтегруючи по r від 0 до R , враховуючи (6), знаходимо, що трансформанта Ханкеля задовільняє звичайне диференціальне рівняння

$$\frac{d^2 \bar{u}(z, \xi_i)}{dz^2} - \xi_i^2 \bar{u}(z, \xi_i) = -\bar{q}(z, \xi_i), \quad (7)$$

де

$$\bar{q}(z, \xi_i) = \int_0^R r q(r, z) J_0(r\xi_i) dr.$$

Частинний розв'язок неоднорідного рівняння (7), що зникає на нескінченності, візьмемо у вигляді

$$\bar{u}(z, \xi_i) = \frac{1}{\pi} \int_0^\infty \frac{d\lambda}{\lambda^2 + \xi_i^2} \int_{-\infty}^\infty \bar{q}(t, \xi_i) \cos \lambda(t-z) dt. \quad (8)$$

Враховуючи (8), формула (4) після обчислення інтеграла по λ набуде вигляду

$$u(r, z) = \frac{1}{R^2} \sum_i \frac{J_0(r\xi_i)}{\xi_i [J_1(R\xi_i)]^2} \int_{-\infty}^\infty e^{-\xi_i |t-z|} dt \int_0^R u q(u, t) J_0(u\xi_i) du. \quad (9)$$

У випадку ненульових граничних умов задачі при $r=R$ на розв'язок (9) необхідно накласти розв'язок однорідного рівняння (1). Цей розв'язок при граничних умовах

$$u_0(r, z) \Big|_{r=R} = u_R(z); \quad \lim_{|z| \rightarrow \infty} u(R, z) = 0$$

має вигляд

$$u_0(r, z) = \frac{1}{\pi} \int_0^\infty \frac{I_0(r\lambda)}{I_0(R\lambda)} \left\{ \int_{-\infty}^\infty u(R, t) \cos \lambda(t-z) dt \right\} d\lambda. \quad (10)$$

Функція $u(R, t)$ повинна задовільняти умови, що забезпечують збіжність інтеграла. $I_0(z)$ — модифікована функція Бесселя першого роду нульового порядку.

Враховуючи (3) і операцію

$$\int_{-\infty}^\infty f(x) \delta(x-a) dx = f(a),$$

з (9) одержуємо

$$u(r, z) = \frac{1}{R^2} \sum_{\beta=1}^s \sum_i \frac{J_0(r\xi_i)}{\xi_i [J_1(R\xi_i)]^2} \int_{a_\beta}^{b_\beta} r_\beta(t) J_0(r_\beta(t)\xi_i) q(r_\beta(t), t) e^{-\xi_i |t-z|} dt. \quad (11)$$

Якщо в останній формулі неперервну функцію $q(r_\beta, z)$ на кожній з поверхонь L_β замінити значеннями в окремих точках, поклавши

$$q(r_\beta, t) = \sum_{\alpha=1}^{m_\beta} q_\beta^{(\alpha)} \delta(t - z_\alpha), \quad (12)$$

то одержимо приблизне зображення $u(r, z)$ у вигляді

$$u(r, z) = \frac{1}{R^2} \sum_{\beta=1}^s \sum_{\alpha=1}^{m_\beta} q_\beta^{(\alpha)} r_\beta^{(\alpha)} \sum_i \frac{J_0(r_\beta^{(\alpha)} \xi_i) J_0(r \xi_i)}{\xi_i [J_1(R \xi_i)]^2} e^{-\xi_i |z_\alpha - z|}, \quad (13)$$

де внутрішня сума береться по всіх додатних корнях рівняння

$$J_0(R \xi_i) = 0.$$

Викладений вище метод застосовувався до розрахунку електростатичного поля, створеного електронно-оптичною системою, що складається з трьох циліндрических електродів з спільною віссю $r=0$ (розміри вказані на рис. 1).

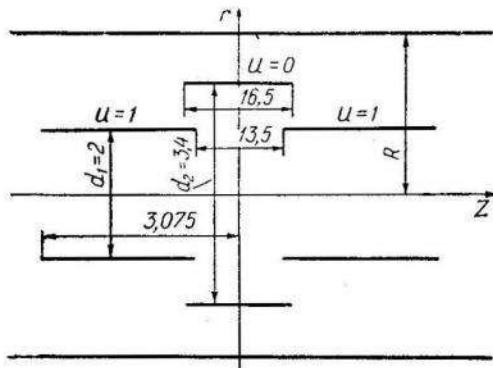

Рис. 1.

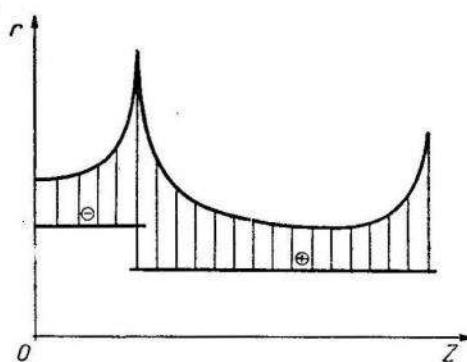

Рис. 2.

На крайніх електродах потенціал дорівнює одиниці, на середньому — нулю. Вся система вміщувалась в заземлений циліндр радіуса R . Задача розв'язувалась при $R=10, 15, 20$. Підрахунок при цих значеннях R вказує, що значення потенціалу в області, що являє найбільший інтерес (всередині циліндрів), збігаються з двома знаками.

Завдяки симетрії системи відносно площини $z=0$ мають місце співвідношення

$$q_\beta^{(\alpha)} = q_\beta^{(m_\beta + 1 - \alpha)}; \quad r_\beta^{(\alpha)} = r_\beta^{(m_\beta + 1 - \alpha)} \quad (\alpha = 1, 2, \dots, m_\beta). \quad (14)$$

На рис. 2 зображено чверть осьового перетину даної системи.

Скориставшись заданими значеннями потенціалу на електродах з формулами (14), складаємо систему лінійних алгебраїчних рівнянь n -го порядку (в нашому випадку $n=22$) для визначення невідомих густин зарядів $q_\beta^{(\alpha)}$.

На рис. 2 дано графік розподілу цих густин на кожному з електродах при різних значеннях $r=R$. Аналогічна задача розв'язувалась нами методом прямих [2]. Криві розподілу густин зарядів, одержані методом прямих і викладеним вище методом, при різних значеннях R в прийнятому масштабі повністю збігаються.

При відомих значеннях густин зарядів $q_\beta^{(\alpha)}$ потенціал поля в будь-якій точці розглядуваної області визначається за формулою (14).

Розрахунок проводився на машині «Урал-1».

ЛІТЕРАТУРА

1. И. Снеддон. Преобразование Фурье. М., 1955.
2. Т. Л. Мартынович, Б. М. Кордуба. Применение метода прямых в сочетании с методом интегральных преобразований к расчету электростатических полей с осевой симметрией. Журн. вычисл. математики и матем. физики, 5, № 6 (1965).

Т. Л. МАРТЫНОВИЧ, Б. М. КОРДУБА

ОДИН СПОСОБ РЕШЕНИЯ ПРОСТРАНСТВЕННОЙ ЗАДАЧИ ДИРИХЛЕ С ОСЕВОЙ СИММЕТРИЕЙ

(ре^зю^ме)

Рассматривается метод расчета пространственной задачи Дирихле для уравнения Пуассона в цилиндрической системе координат. В качестве иллюстрации метода приводится расчет поля потенциала электронно-оптической системы, состоящей из трех цилиндрических электродов.